

Living the Lotus Vol. 201 (Tháng 6 2022)

[Phát hành]

Hội Rishso Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international
@kosei-kai.or.jp

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Jigjidkhorloo Gereltuya
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rishso Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Bằng tấm lòng từ bi — Nhẫn nhục (2)

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

Sự nhẫn nhục tuyệt vời nhất

“Nếu nghe thấy tốt xấu của người khác, Thì hãy tự trách cứ bản thân mình, Vì người khác là tấm gương phản chiếu của bản thân mình”. Đây là một bài ca của thiền sư Ryokan. Nó có ấn tượng tương tự như câu ngạn ngữ “Hãy nhìn người mà sửa mình” để nhìn thái độ hay ngôn từ của người khác mà nhìn lại mình xem bản thân như thế nào nhưng có vẻ là trong bài ca này bên cạnh đó còn có sắc thái ý nghĩa sâu sắc hơn một chút.

Đó là thiền sư Ryokan tự thuyết phục bản thân rằng “Nếu nghe thấy những lời nói xấu sau lưng hay những lời khen ngợi đối với bản thân thì đừng tức giận hay tự đắc mà hãy nhìn lại thật kỹ cách thức tồn tại của bản thân mình”. Rằng: Trong việc người khác đánh giá bản thân như thế thì không phải là ở bản thân có điều gì đó khiến mọi người nghĩ như vậy hay sao.

Bài ca này đã chỉ dạy cho chúng ta rằng sự nhìn nhận lại như thế này sẽ tự nhiên mà trở thành việc thực hành sự nhẫn nhục để làm lắng dịu những cơn sóng nổi lên trong lòng. Ngoài ra, thiền sư Ryokan được rất nhiều người từ trẻ em đến người lớn mến mộ nhưng có vẻ như cũng có một số người không thích thú việc đó.

Chuyện là vào một ngày nọ, có một nhà sư luôn ghen tị với thiền sư Ryokan vừa đến thăm nhà ông trong tình trạng say xin người dính đầy bùn liền bắt gờ tháo đai đeo của mình ra và bắt đầu đánh thiền sư Ryokan. Tuy nhiên, thiền sư Ryokan chỉ để mặc cho đánh, và vào lúc chiều tối khi tai nạn đã qua đi, khi nhìn thấy trời cứ mưa mãi, thiền sư lâm bầm trong miệng “Không biết là nhà sư đó có mang theo đồ để đi mưa không nhỉ”.

Trong tạp chí này số tháng trước, tôi đã thừa chuyện rằng “nhẫn nhục” là việc trở dậy cảm xúc để chấp nhận một cách tự nhiên người khác hay sự vật sự việc chứ không phải là chịu đựng hay cố chịu đựng. Việc đó tức là chấp nhận để thừa nhận và thêm vào đó, từ câu chuyện này thì tôi hiểu được rằng lòng thương yêu cũng sẽ lại trở thành sức mạnh và sự nâng đỡ to lớn trong quá trình thực hành sự nhẫn nhục.

Đức Khai Tổ nói rằng “Khi lắng nghe những lời dạy rồi cảm giác bản thân và người khác là một được làm sâu sắc thêm, học được thói quen để nhìn sự vật sự việc một cách khách quan thì cả cảm xúc tức giận lẫn lòng oán hận sẽ không trở dậy vì có được sự hiểu biết về lập trường của người khác và tinh thần bao dung. Ngược lại, tấm lòng từ bi rằng —Ôi, thật là một người tội nghiệp, tôi muốn bằng cách nào đó sửa đổi tâm hồn sai lạc của người đó— sẽ trở dậy” (“Ba bộ kinh pháp hoa theo cách diễn giải mới”) và nói việc này là “sự nhẫn nhục tuyệt vời nhất”.

Hướng một chút tâm hồn về phía những lời dạy

Nhân tiện, trong cuộc đời thì có khi chúng ta chỉ nhận ra điều gì là quan trọng thông qua những sự vật sự việc có sự khổ sở hay sự đau buồn đi kèm. Thiền sư Ryokan cũng có viết một cuốn sách gọi là "Nhân mới chính là cái gốc của công đức", và tôi nghĩ công đức mà ông nói ở đây không phải là chỉ từng điều đã nhận ra, từng điều đã hiểu ra nhờ những trải nghiệm khổ ải và đau buồn hay sao. Đây là công đức khi chúng ta nhìn ra được một cách thấu đáo cả những sự việc khó có thể chấp nhận để chấp nhận chúng, và bằng cách thừa nhận chúng, khí độ của tâm hồn sẽ mở rộng ra từng chút một rồi chúng ta sẽ bắt đầu có thể chấp nhận sự vật sự việc một cách mềm dẻo hơn. Ngoài ra, đối với chúng ta, những người có cái tôi rất mạnh, khổ nạn làm cho chúng ta nhận ra rằng "Suy nghĩ của bản thân thật hạn hẹp" và là cơ hội lớn lao để chúng ta được sinh ra một lần nữa trong khi vẫn đang sống đời, và tôi nghĩ đó cũng là công đức lớn lao của sự nhẫn nhục.

Cho dù có nói như thế, có phải là chúng ta vẫn chưa bỏ cuộc với suy nghĩ rằng mình không thể làm mấy việc như thực hành sự nhẫn nhục với tâm hồn bình yên như Đức Phật không ạ?

Chỉ có điều, khi nhìn vào sự tích về thiền sư Ryokan, tôi cảm thấy là chúng ta có thể học được "tâm hồn nhu hòa nhẫn nhục", thứ được diễn đạt thành "áo Như Lai" trong Kinh Pháp Hoa, chỉ bằng cách hướng lòng mình một chút đến những lời dạy của Đức Phật ngay tại chỗ đó ngay vào lúc đó ví dụ như nhìn lại mình bằng cách chấp nhận rằng "Tất cả là do bản thân", hay lắng nghe lời khuyên của người khác một cách chân thật, hay phân đầu một cách vô tư dù chỉ là đối với một lần chơi đùa, hay không bị chấp trước vào quá khứ. Việc nói rằng quan trọng là sự từ bi để nâng đỡ cho sự nhẫn nhục thì cũng chỉ cần không quên rằng phải tiếp xúc với người khác với tâm lòng chân thật theo cách nhìn bản thân và người khác là một là được. Bởi vì vốn từ đầu chúng ta đã có sẵn phật tính rồi.

Cuối cùng, tôi xin giới thiệu thêm một bài ca khác của thiền sư Ryokan. "Trong vườn nhà tơ nhện giăng đầy, Định phải đi nhưng thôi kệ đây". Ngay cả những thứ mà chúng ta ghét cay ghét đắng nhưng vẫn ngưỡng bái với tâm lòng bản thân và người khác là một. Tôi tin vào lời câu nguyện đó và sự bình an có cùng với nó.

(Kosei - số tháng 6 năm 2022)

Spiritual Journey

Ơn của người khác mà tôi biết được sau khi trải qua tận cùng nỗi thất vọng

Yosuke Kikuchi
Hội Rissho Kosei-kai ở Koga

Thuyết pháp trải nghiệm này là bài mà chúng tôi biên tập một phần nội dung của “Trải nghiệm tín ngưỡng - Cuộc đời mới” được đăng tải trên ‘Kosei’ số tháng 3 năm 2022.

Tôi cảm nhận được sự thay đổi bất thường trong cơ thể là vào mùa xuân năm 25 tuổi, năm thứ sáu kể từ khi tôi bắt đầu làm việc với tư cách là kỹ sư hệ thống tại một doanh nghiệp công nghệ thông tin ở Tokyo. Khi đang soạn đồ vào buổi sáng, tôi đột nhiên cảm thấy buồn nôn, cơ thể uể oải và không muốn làm gì. Tôi nghỉ làm công ty trong hai ngày nhưng không có dấu hiệu hồi phục. Khi đến bệnh viện, tôi được chẩn đoán là bị trầm cảm và công ty lệnh cho tôi nghỉ việc tạm thời ba tháng.

Khi đó, tôi được giao việc phát triển chương trình cho một công ty truyền thông với tư cách là trưởng nhóm phụ trách bốn người cấp dưới. Bên cạnh việc phải làm thêm ngoài giờ trong một thời gian dài, tại hiện trường tôi còn phải hướng dẫn những đàn em vào làm sau nhưng cũng không được trả tiền làm thêm ngoài giờ, và lương tôi thấp hơn mức lương của những đàn em vào làm sau có trình độ học vấn cao hơn mình. “Minh đang không được đánh giá đúng”. Sự bất mãn đối với công ty dần dần gặm nhấm tâm hồn tôi, và tình trạng nếu không mượn rượu thì không thể ngủ được

tiếp diễn trong vài năm. Và cuối cùng, tôi bị bệnh về tinh thần.

Trong thời gian nghỉ việc tạm thời, tôi tới ở lì trong tiệm trò chơi pachinko. Đó là vì tâm trạng tôi sẽ sáng khoái khi dõi theo những viên bi màu bạc. Tuy nhiên, vào đêm khuya, khi tôi ở một mình trong căn hộ, tôi cảm thấy mình thật đáng thương hại vì sự yếu đuối của bản thân không thể làm việc được vì bệnh tật, và cũng có khi tôi đã bốc đồng làm tổn thương cổ tay bằng dao cắt. Nhưng tôi không định nói chuyện với ai đó. Bởi vì lòng kiêu hãnh cao đã cản trở tôi và tôi không muốn mọi người nhìn thấy điểm yếu của mình. Ngay cả trong thời gian nghỉ việc tạm thời tôi vẫn cảm thấy không khỏe lên và do mất động lực làm việc nên tôi đã tự mình chủ động nghỉ việc vào tháng 7/2008.

Sau đó thì tôi lao vào trò chơi pachinko cho dù phải vay tiền từ tài chính tiêu dùng. Và chỉ khi tôi mắc một khoản nợ lớn và bị quá hạn trả tiền thuê nhà, tôi mới tâm sự tình cảnh của mình với mẹ (Kae, 72 tuổi). Mẹ tôi bảo tôi “Trước tiên thì con hãy về nhà đã rồi tính”, và tôi trở về nhà cha mẹ tôi ở thị trấn Sakai, tỉnh Ibaraki giống như là đang trốn chạy. Đó là vào khoảng thời gian đầu tháng 2 năm 2012.

Nhà cha mẹ tôi ở quê làm nghề trồng rau và tôi sống cùng với cha mẹ và gia đình anh cả (Kazuto, 45 tuổi). Mẹ tôi đã trả nợ thay tôi và tôi trả khoản tiền thuê nhà bị quá hạn trả tiền nên vấn đề tiền bạc trước mắt thì tạm có hướng giải quyết, mặc dù vậy, trong tôi vẫn không dâng trào lên cảm xúc biết ơn đối với cha mẹ hay vợ chồng anh trai với suy nghĩ rằng “Vì mình bị bệnh nên cũng không còn cách nào khác”. Ngoài công việc làm thêm tại tiệm ăn dành cho gia đình, tôi ở lì trong phòng và xem các trang mạng trên Internet hoặc uống rượu rồi ngủ.

Khoảng thời gian đó thì tôi bị mất ngủ trầm trọng và đang phải uống tới mười loại thuốc nhưng khi đó

Ảnh Kikuchi thuyết pháp tại Lễ kỷ niệm 60 năm thành lập Giáo hội Koga

Spiritual Journey

cũng là khoảng thời gian tôi ở trong tình trạng tự chán ghét và hủy hoại bản thân kiểu như là nốc một lượng lớn bia vào người. Một buổi sáng khi đang như thế, khi đi ra đồng, cha tôi (Akio, 79 tuổi) quở trách một cách nghiêm khắc rằng “Con đâu có bị bệnh gì. Đây chỉ là vấn đề về cảm nhận nên hãy giúp công việc làm nông để đỡ mờ hơi một chút xem nào”. Trong lời nói của cha, tôi bắt đầu ý thức được rằng mình là “cục nợ” của gia đình và tôi càng ngày càng cảm thấy cô độc hơn.

Vài năm sau kể từ đó, tôi bắt đầu cuộc sống một mình ở thành phố Koshigaya, tỉnh Saitama, nơi có bác sỹ mà tôi thường khám chữa bệnh. Tôi vừa làm những công việc mướn theo ngày vừa sinh sống một cách tằn tiện thì quen biết được một người đàn ông hơn tuổi tên là anh A trên mạng xã hội. Do có tiền sử bệnh tật giống tôi, anh A đồng cảm với những nỗi phiền muộn của tôi. Lâu lắm rồi tôi mới cảm thấy thanh thản trong lòng. Một thời gian sau, anh A nhắn tôi “Tôi đã bắt đầu hoạt động kinh doanh để sản xuất phân bón hữu cơ ở tỉnh Hiroshima nên mong cậu làm giúp tôi trang web”. Tôi vui mừng vì anh ấy cần tôi và thêm vào đó tôi cũng muốn “báo đáp cho gia đình” nên đã đồng ý. Cuối tháng 6 năm 2016, tôi tới chỗ anh A.

Anh A hỗ trợ tôi trong việc sống ở một nơi không quen thuộc nhưng nhiều lần khuyên tôi tuyệt đối không được dùng thuốc điều trị trầm cảm nữa vì nó có tác dụng phụ mạnh. Tuy nhiên, thực tế khi dùng hoàn toàn thuốc thì tôi bị các triệu chứng như vã mồ hôi, mặt bị co giật hay chứng hoang tưởng bị hại rồi tiếp đó là tôi không thể làm việc được. Khi như thế thì anh A đã nổi điên với tôi và đôi khi còn sử dụng bạo lực. Vào khoảng thời gian cuối tháng 11, năm tháng sau khi tôi bắt đầu làm việc, do không thể chịu đựng được nữa, tôi tắt điện thoại di động rồi nhảy lên tàu siêu tốc shinkansen mà chẳng biết mình sẽ đi đâu. Nơi tôi đến là một nhà trọ đơn giản ở thành phố Osaka.

“Mình chết quách đi cho rồi.....”. Chỗ bám víu cuối cùng là anh A cũng mất đi và một cảm giác tuyệt vọng tràn ngập trong lòng tôi. Cũng có khi tôi có suy nghĩ “Mình muốn trở về quê nhà” nhưng không đủ can đảm để liên lạc với gia đình ở quê và mỗi đêm tôi chỉ mở nguồn điện thoại di động lên vài phút và chờ cuộc gọi đến.

Vào tối ngày 28 tháng 11, một tuần sau khi tôi ẩn mình ở Osaka, khi tôi mở nguồn điện thoại di động lên thì đúng lúc đó có nhạc chuông cuộc gọi đến vang lên. Đó là trưởng giáo hội Yukimasa Hagiwara của giáo hội Koga Hội Rissho Kosei-kai (thời bảy giờ). Tôi đoán biết được mình sẽ bị mắng và vừa bắt điện thoại vừa run. Rồi sau đó, không phải là trưởng giáo hội hỏi tôi với một giọng điệu nhẹ nhàng rằng “Yosuke, cậu đang làm gì đấy? Giờ cậu đang ở đâu vậy?” hay sao. Vì thế, được tháo gỡ vướng mắc, tôi đã kể hết từ đầu tới cuối mọi việc ở Hiroshima và nói cho ông biết việc mình không định trở về nhà rằng “Cháu không còn mặt mũi nào để gặp gia đình”. Cho dù như thế, trưởng giáo hội vẫn giục tôi về nhà và đáp lại rằng “Mọi người đang đợi cậu đấy”. Vừa nghe điều đó là nước mắt tôi trào ra. Đó là khoảnh khắc mà tôi quyết định rằng “Mình sẽ về nhà”.

Ba ngày sau, khi tôi bước chân vào giáo hội Koga thì trưởng giáo hội đã chào đón tôi. Bên cạnh ông là cha tôi với gương mặt cứng đờ và mẹ tôi đang chực khóc. Một mặt thì tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi nhìn thấy cha mẹ mình, nhưng mặt khác tôi cảm thấy xấu hổ muốn chui xuống đất.

Trong phòng trưởng giáo hội, tôi ngồi đối diện với trưởng giáo hội cùng với cha mẹ tôi. Khi tôi vừa ngồi xuống ghế thì cha tôi đứng dậy và nói lời xin lỗi rằng “Tôi xin lỗi vì sự phiền hà do con trai tôi gây ra” rồi cúi đầu thật thấp. Trưởng giáo hội kêu mọi người ngồi xuống ghế, sau đó nhìn tôi và hỏi: “Từ giờ cậu muốn làm gì?”. Thấy tôi lặng thinh không nói, ông khuyên tôi trở về nhà cha mẹ ở quê nhưng tôi không

Anh Kikuchi làm công việc tạo cảnh quan sân vườn

Spiritual Journey

thể gât đầu đồng ý. Bởi vì tôi không thể nghĩ rằng gia đình sẽ chấp nhận một “cục nợ” là bản thân mà bản thân tôi cũng không muốn có cảm giác ngồi trên đống lửa như vậy.

“Cháu không thể về nhà cha mẹ được”. Khi tôi thổ lộ cảm xúc trong lòng của mình ra trong khi vẫn cúi gầm mặt, trưởng giáo hội đề nghị tôi làm công việc trực ca đêm tại đạo trường giáo hội. Trực ca đêm nghĩa là một trong những việc tu hành được tổ chức thời bấy giờ, tôi sẽ ngủ lại đạo trường giáo hội và thực hiện các công việc như đọc kinh cúng dường sáng tối hay làm công việc bảo vệ bên trong đạo trường. Mẹ tôi nghe xong những lời đó thì ngân ngấn nước mắt và đáp rằng “Tôi cảm thấy lo lắng không biết thằng bé này có đảm nhận được vai trò trực ca đêm hay không nhưng tôi xin được gửi gắm nó cho bác ạ” còn cha tôi vẫn im lặng. Minh làm cho mẹ phải khóc, làm cho cha xấu hổ, và làm phiền giáo hội.... Cảm giác là một “cục nợ” lại tăng thêm nữa. Nhưng mà tôi cũng nghĩ rằng mình không được bỏ mặc không quan tâm bản thân như thế này và phải báo đáp lại tình cảm của trưởng giáo hội, người đã tạo cho tôi một nơi để có chỗ mà về.

Trước khi phấn đấu trong vai trò này, có một điều mà tôi nhất định phải làm cho rõ ràng. Đó là vụ tôi đã lẳng lặng không nói gì mà rời khỏi chỗ anh A. Hôm sau, khi tôi tham khảo ý kiến của trưởng giáo hội thì ông khuyên rằng “Vì thực tế là anh ấy đã giúp đỡ cậu nên việc đó thì nên biết ơn. Sao cậu không tới gặp anh ấy để truyền đạt cảm xúc biết ơn cùng với cha mẹ”. Ngày 14 tháng 12 năm đó, tôi đi cùng cha mẹ đến thăm anh A.

Tôi xin lỗi anh A vì đã đột ngột rời khỏi nơi làm việc và nói ra sự biết ơn rằng “Cảm ơn anh đã giúp đỡ tôi trong nửa năm”. Rồi thế là anh A đặt tay lên vai tôi rồi mỉm cười nói rằng “Cậu gặp được cha mẹ mình rồi thì tốt quá”. Tôi nhận biết được mình thật ích kỉ tự cho mình là trung tâm nên không nghĩ đến tình cảm của anh A, người đã lo lắng cho cho tôi.

Lúc đó, tôi nhận ra rằng tôi cũng đã đối xử như thế với cả cha mẹ mình, những người đã lặn lội tới tận Hiroshima cùng tôi. Trên tàu siêu tốc shinkansen trở về nhà, tôi đã lấy hết can đảm để xin lỗi. Rồi sau đó cha nhìn chăm chăm vào mặt tôi và nhấn nhủ “Con hãy nghĩ về tương lai từ nay trở đi thay vì phiền muộn về những việc đã qua”. Về phần mẹ tôi, bà nhìn xuống tờ rơi trên tay và tỏ ra như chẳng có chuyện gì, nói

rằng “Sau này mẹ muốn tới đây để du lịch ngắm cảnh và ăn cả những món ăn ngon nữa”. Tôi cảm nhận được sự nhân hậu và sự quan tâm của cha mẹ mình, những người không muốn can thiệp về những việc trước đây và làm tổn thương tôi thêm nữa, đồng thời cảm thấy xấu hổ vì đã tùy tiện nghĩ rằng mình là một “cục nợ” và trong tôi ngập tràn cảm giác hối lỗi.

Kể từ khi trở lại giáo hội, tôi đi trực ca đêm với ý định sẽ nhìn kỹ lại lối sống của mình với cảm xúc mới tinh. Tôi là đời tín ngưỡng thứ hai của Hội Kosei-kai nhưng vì kể từ khi tham gia các hoạt động câu lạc bộ học sinh, tôi đã trở nên xa cách với giáo hội nên việc trực đêm thì tôi mới trải nghiệm lần đầu. Những việc như cách tiến hành việc đọc kinh cúng dường hay dâng đồ cúng lên bàn thờ thần phật thì toàn những thứ tôi không biết nhưng khi tự mình xin sự chỉ dạy thì các bạn tăng già (bạn bè có chung tín ngưỡng) luôn chỉ dạy tôi một cách tận tình và cẩn thận. Khi tôi được một thành viên của bộ phận trung niên, người hơn tôi nhiều tuổi giống như cha với con, nói “Chúng ta hãy cùng nhau cố gắng tu hành nhé”, tôi cảm nhận một cách thực sự rằng thật may vì mình đã trở lại.

Có một điều tôi đã học được trong quá trình tu hành trực đêm. Vào một buổi sáng nọ, khi tôi không đánh thức một thành viên trong bộ phận trung niên có vẻ mệt mỏi cho tới sát lúc sáu giờ là giờ mà việc đọc kinh cúng dường bắt đầu, người đó nói với tôi rằng “Tôi đang được cho trực đêm để tu hành nên cậu không cần bận tâm đâu”.

Anh Kikuchi thực hiện việc chuẩn bị phát đi buổi lễ trong phòng phát thanh và truyền hình của giáo hội

Spiritual Journey

Nghe những lời đó, tôi nhớ lại bản thân mình khi còn đang là trưởng nhóm ở công ty tôi từng làm trước đây. Tôi đã không bắt những đàn em vào làm sau làm những công việc tốn nhiều công sức với suy nghĩ rằng tự mình làm sẽ nhanh hơn, và không phải là việc đó không chỉ lấy đi cơ hội để đàn em tích lũy kinh nghiệm mà còn làm tăng thêm công việc rồi tích tụ sự căng thẳng cho bản thân hay sao.... Tại đây tôi cũng đã được chỉ dạy về một bản thân ích kỷ tự cho mình là trung tâm.

Từ tháng 1 năm 2017, tôi thuê một căn hộ ở thành phố Koga, tỉnh Ibaraki và tiếp tục vừa trực ca đêm vừa làm việc bán thời gian tại nhà máy sản xuất bánh mì v.v. Vào lúc như thế, tôi được ông Koichiro Aizawa (74 tuổi), người cùng trực đêm với tôi, mời rằng “Bạn có thể làm việc cho công ty tạo cảnh quan sân vườn của tôi không?”. Do đang bị trầm cảm, tôi lo lắng không biết mình có làm được công việc tạo cảnh quan sân vườn, một công việc đòi hỏi thể chất không.

Khi tôi tham khảo ý kiến của trưởng giáo hội, ông ấy khuyên nhủ tôi rằng “Lo lắng về tương lai nên không hành động gọi là tài trí, bị bó buộc bởi quá khứ nên không hành động gọi là chấp trước. Hội Kosei-kai đang chỉ dạy mọi người về việc coi trọng giây phút này đây”. Nghe những lời đó, tôi nhớ lại rằng tôi đã thề tự mình sẽ thay đổi và quyết định nhảy vào một thế giới mà mình chưa biết tới.

Sáu giờ rưỡi mỗi sáng, sau khi kết thúc việc trực đêm thì tôi đi thẳng tới công ty của ông Aizawa bằng xe tải nhẹ và đi vòng quanh hiện trường cho đến chiều tối. Có những công việc như cắt cỏ trong công viên hay chặt hạ cành cây ven đường, và sau khi kết thúc một ngày làm việc thì tôi mệt là người. Nhưng những lúc như đang tác nghiệp dưới cái nắng gay gắt của mùa hè, khi được một người sống ở gần đó nói lời ghi nhận công lao rằng “Cảm ơn bạn vì đã luôn dọn dẹp sạch đẹp cho chúng tôi” thì sự mệt mỏi cũng tan biến. Ngoài ra, khi sử dụng cơ thể của mình nhiều như vậy, tôi bắt đầu có thể ngủ ngon mà không cần dùng đến thuốc và ăn uống cảm thấy ngon hơn.

Cùng thời gian đó, tôi được giao cho tác nghiệp chỉnh sửa những thước phim tại giáo hội. Những thước phim về chủ đề nói chuyện của các tăng già, các buổi lễ hay sự kiện định kỳ được các tăng già đánh giá cao và tôi cũng cảm nhận được niềm vui và ý nghĩa trong công việc.

Khi tôi tự nhận thức được rằng mình có thể giúp ích cho người khác thông qua công việc tạo cảnh quan sân vườn và vai trò tại giáo hội, tâm hồn thấp kém rằng “Minh chỉ là loại ...” dần dần biến mất. Và rồi lòng khát khao một lần nữa bước đi trên con đường làm kỹ sư hệ thống mà tôi đã nản lòng bỏ dở giữa chừng bắt đầu nảy nở. Do đó, từ tháng 8 năm ngoái, tôi bắt đầu bước đi bước đầu tiên với tư cách là kỹ sư làm tự do và chuyển sang cuộc sống phụ giúp công việc tạo cảnh quan sân vườn chỉ vào dịp cuối tuần.

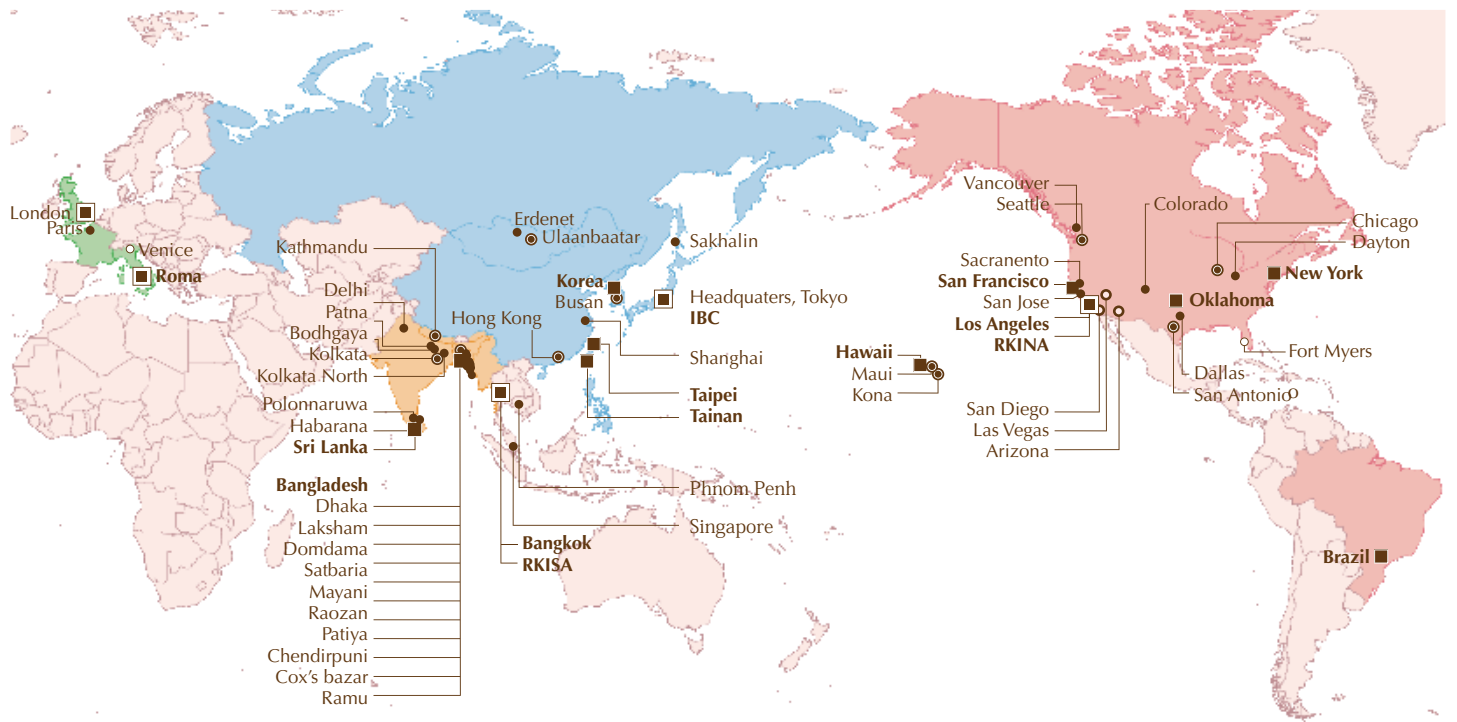
Ngoài ra, từ cuối năm ngoái khi đang ở trong thảm họa corona, tôi làm người phụ trách “Trụ sở chiến dịch số hóa Giáo hội Koga” do giáo hội lập ra và thực hiện các công việc như phát đi các tin tức để các bạn hội viên có thể xem được các hoạt động định kỳ của giáo hội.

Tôi coi cả vai trò này lẫn công việc là “nơi thực hành hạnh bồ tát” và xác định là “nơi để trả ơn”. Đó là bởi vì tôi đã biết được rằng tôi có thể giúp ích cho người khác nhờ vào rất nhiều người mà tôi đã nhận được mỗi nhân duyên mà trước tiên là cha mẹ tôi hay các tăng già. Với niềm vui ấy trong lòng, tôi xin phần đầu hết mình với vai trò và công việc của mình.

Cùng với những người bạn trong nhóm tăng già (ngoài cùng bên phải là trưởng giáo hội Koga Takashi Oya)

Rissho Kosei-kai: A Global Buddhist Movement

Rissho Kosei-kai Buddhist Church of Hawaii

2280 Auhuhu Street, Pearl City, HI 96782, USA
 TEL: 1-808-455-3212 FAX: 1-808-455-4633
 Email: sangha@rkhawaii.org URL: <http://www.rkhawaii.org>

Rissho Kosei-kai Maui Dharma Center

1809 Nani Street, Wailuku, HI 96793, USA
 TEL: 1-808-242-6175 FAX: 1-808-244-4625

Rissho Kosei-kai Kona Dharma Center

73-4592 Mamalahoa Highway, Kailua-Kona, HI 96740, USA
 TEL: 1-808-325-0015 FAX: 1-808-333-5537

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

2707 East First Street, Los Angeles, CA 90033, USA
 TEL: 1-323-269-4741 FAX: 1-323-269-4567
 Email: rk-la@sbcglobal.net URL: <http://www.rkina.org/losangeles.html>

Please contact Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Los Angeles

- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Arizona**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Colorado**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Diego**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Las Vegas**
- Rissho Kosei-kai Buddhist Center of Dallas**

Rissho Kosei-kai of San Francisco

(Address) 1031 Valencia Way, Pacifica, CA 94044, USA
 (Mail) POBox 778, Pacifica, CA 94044, USA
 TEL: 1-650-359-6951 Email: lotusbuddhist@gmail.com
 URL: <https://sf-buddhism.org/>

Please contact Rissho Kosei-kai of San Francisco

- Rissho Kosei-kai of Sacramento**
- Rissho Kosei-kai of San Jose**

Rissho Kosei-kai of New York

320 East 39th Street, New York, NY 10016, USA
 TEL: 1-212-867-5677 Email: rkny39@gmail.com URL: <http://rk-ny.org>

Rissho Kosei-kai of Chicago

1 West Euclid Ave., Mt. Prospect, IL 60056, USA
 TEL: 1-773-842-5654
 Email: murakami4838@aol.com URL: <http://rkchi.org>

Rissho Kosei-kai of Fort Myers

URL: <http://www.rkftmyersbuddhism.org>

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Oklahoma

(Address) 2745 N.W. 40th St., Oklahoma City, OK 73112, USA
 (Mail) POBox 57138, Oklahoma City, OK 73157, USA
 TEL: 1-405-943-5030 FAX: 1-405-943-5303
 Email: rkokdc@gmail.com URL: <http://www.rkok-dharmacenter.org>

Rissho Kosei-kai Dharma Center of Dayton

617 Kling Drive, Dayton, OH 45419, USA
 URL: <http://www.rkina-dayton.com>

The Buddhist Center Rissho Kosei-kai International of North America (RKINA)

2707 East First St., Suite #1, Los Angeles, CA 90033, USA
 TEL: 1-323-262-4430 FAX: 1-323-269-4567
 Email: info@rkina.org
 URL: <https://www.buddhistcenter-rkina.org>

Rissho Kosei-kai of Vancouver

Please contact RKINA

Rissho Kosei-kai International

Rissho Kosei-kai Buddhist Center of San Antonio

(Address) 6083 Babcock Road, San Antonio, TX 78240, USA
 (Mail) POBox 692148, San Antonio, TX 78249, USA
 TEL: 1-210-558-4430 FAX: 1-210-696-7745
 Email: dharmasanantonio@gmail.com
 URL: <http://rksabuddhistcenter.org>

Rissho Kosei-kai of Seattle's Buddhist Learning Center

28621 Pacific Highway South, Federal Way, WA 98003, USA
 TEL: 1-253-945-0024 Email: rkseattlewashington@gmail.com
 URL: <http://buddhistlearningcenter.org>

Rissho Kosei-kai do Brasil

Rua Dr. José Estefno 40, Vila Mariana, São Paulo-SP, CEP 04116-060, Brasil
 TEL: 55-11-5549-4446, 55-11-5573-8377
 Email: risho@rkk.org.br URL: <http://www.rkk.org.br>

在家佛教韓國立正佼成會 Korean Rissho Kosei-kai
〒 04420 大韓民國 SEOUL 特別市龍山區漢南大路 8 路 6-3
6-3, 8 gil Hannamdaero Yongsan gu, Seoul, 04420, Republic of Korea
TEL: 82-2-796-5571 FAX: 82-2-796-1696

**在家佛教韓國立正佼成會釜山支部
Korean Rissho Kosei-kai of Busan**
〒 48460 大韓民國釜山廣域市南區水營路 174, 3F
3F, 174 Suyoung ro, Nam gu, Busan, 48460, Republic of Korea
TEL: 82-51-643-5571 FAX: 82-51-643-5572

社團法人 在家佛教立正佼成會 Rissho Kosei-kai of Taipei
台灣台北市中正區衡陽路 10 號富群資訊大廈 4 樓
4F, No. 10, Hengyang Road, Jhongheng District, Taipei City 100, Taiwan
TEL: 886-2-2381-1632, 886-2-2381-1633 FAX: 886-2-2331-3433

台南市在家佛教立正佼成會 Rissho Kosei-kai of Tainan
台灣台南市東區崇明 23 街 45 號
No. 45, Chongming 23rd Street, East District, Tainan City 701, Taiwan
TEL: 886-6-289-1478 FAX: 886-6-289-1488
Email: koseikaitainan@gmail.com

Rissho Kosei-kai South Asia Division

Thai Rissho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkok, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8141 FAX: 66-2-716-8218

Rissho Kosei-kai of Kathmandu
Ward No. 3, Jhamsikhel, Sanepa-1, Lalitpur, Kathmandu, Nepal

Rissho Kosei-kai Society of Kolkata
89 Srirampur Road (VIP), Garia, Kolkata 700084, India

Rissho Kosei-kai of Kolkata North
AE/D/12 Arjunpur East, Teghoria, Kolkata 700059,
West Bengal, India

Rissho Kosei-kai of Bodhgaya Dharma Center
Ambedkar Nagar, West Police Line Road, Rampur, Gaya-823001,
Bihar, India

Rissho Kosei-kai of Patna Dharma Center
Please contact Rissho Kosei-kai Society of Kolkata

Rissho Kosei-kai of Central Delhi
77 Basement D.D.A. Site No. 1, New Rajinder Nagar,
New Delhi 110060, India

Rissho Kosei-kai of Singapore
Please contact Rissho Kosei-kai International

Rissho Kosei-kai of Phnom Penh
W.C. 73, Toul Sampaov Village, Sangkat Toul Sangke, Khan Reouseykeo,
Phnom Penh, Cambodia

RKISA Rissho Kosei-kai International of South Asia
Thai Rissho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkok, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8141 FAX: 66-2-716-8218

Rissho Kosei-kai of Bangkok
Thai Rissho Friendship Foundation
201 Soi 15/1, Praram 9 Road, Bangkok, Huaykhwang, Bangkok 10310, Thailand
TEL: 66-2-716-8216 FAX: 66-2-716-8218 Email: info.thairissho@gmail.com

Rissho Kosei Dhamma Foundation
No. 628-A, Station Road, Hunupitiya, Wattala, Sri Lanka
TEL: 94-11-2982406 FAX: 94-11-2982405

Rissho Kosei-kai of Polonnaruwa
Please contact Rissho Kosei Dhamma Foundation

Rissho Kosei-kai Bangladesh
85/A Chanmari Road, Lalkhan Bazar, Chittagong, Bangladesh
TEL: 880-2-41360470

Rissho Kosei-kai Mayani
Mayani Barua Para, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Damdama
Damdama Barua Para, Mirsarai, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Satbaria
Village: Satbaria Bepari Para, Chandanaih, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Chendhirpuni
Village: Chendhirpuni, P.O.: Adhunogar, P.S.: Lohagara, Chittagong,
Bangladesh

Rissho Kosei-kai Raozan
Dakkhin Para, Ramzan Ali Hat, Raozan, Chittagong, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Laksham
Village: Dhupchor, Laksham, Comilla, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Dhaka North
408/8 DOSH, Road No 7 (West), Baridhara, Dhaka, Bangladesh

Rissho Kosei-kai Cox's Bazar
Ume Burmize Market, Tekpara, Sadar, Cox's Bazar, Bangladesh

Please contact Rissho Kosei-kai Bangladesh

Rissho Kosei-kai Patiya
Rissho Kosei-kai Ramu
Rissho Kosei-kai Aburkhill

Buddiyskiy khram "Lotos"
4 Gruzinski Alley, Yuzhno-Sakhalinsk 693005, Russia
TEL: 7-4242-77-05-14

Rissho Kosei-kai of Hong Kong
Flat D, 5/F, Kiu Hing Mansion, 14 King's Road, North Point, Hong Kong, China

Rissho Kosei-kai Friends in Shanghai
Please contact Rissho Kosei-kai International

Rissho Kosei-kai of Ulaanbaatar
(Address) 15F Express Tower, Peace avenue, khoroo-1, Chingeltei district,
Ulaanbaatar 15160, Mongolia
(Mail) POBox 1364, Ulaanbaatar-15160, Mongolia
TEL: 976-70006960 Email: rkkmongolia@yahoo.co.jp

Rissho Kosei-kai of Erdenet
Please contact Rissho Kosei-kai International

Rissho Kosei-kai di Roma
Via Torino, 29, 00184 Roma, Italia
TEL/FAX: 39-06-48913949 Email: roma@rk-euro.org

Please contact Rissho Kosei-kai di Rome

Rissho Kosei-kai of Paris
Rissho Kosei-kai of Venezia

Rissho Kosei-kai of the UK
29 Ashbourne Road, London W5 3ED, UK
TEL: 44-20-8933-3247 Email: info@rkuk.org URL: <https://www.rkuk.org>
Facebook: <https://www.facebook.com/rkuk.official>
Twitter: https://twitter.com/rkuk_official
Instagram: https://www.instagram.com/rkuk_official

Rissho Kosei-kai International Buddhist Congregation (IBC)
166-8537 東京都杉並区和田 2-7-1 普門メディアセンター 3F
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada, Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan
TEL: 03-5341-1230 FAX: 03-5341-1224 URL: <http://www.ibt-rk.org>